

da hele Udvalget har været enigt om at stille den, haaber jeg, at det maa faae Thingets Bifald.

Beh. Vædringsforslag Nr. 7 derimod deler Udvalget sig i et Flertal og et Mindretal. Mindretallet foreslaar, at den Frihed, som omtales i §§ 1 og 3, skal ogsaa gjælde for de Dage, da der foretages Valg til Folkethinget, og da samtlige valgberetigede Vælgere vælge Valgmænd til Landsthinget. Flertallet har ikke kunnet gaa med til denne Vædring, dels af formelle og dels af reelle Grunde. Formelt mener Flertallet, at det er lidt underligt at belaste en Helligdagslov med Valgdagen, men det kunde nu endda være, hvad det var, og det er ikke umuligt, at Flertallet kunde have overvundet disse formelle Hindringer, hvis Flertallet ikke tillige havde næret en reel Betænkelse ved at gaa ind paa Mindretallets Forslag, i det mindste paa den Maade, som det er affattet af Mindretallet. Flertallet mener nemlig, at skjøndt det i en Lov kunde tage sig meget folkeligt ud at gjøre Valgdagen til en almindelig Fridag med Butikslukning o. s. v., er der Meget, der kan tage sig folkeligt ud i en Lov, men det er ikke sikkert, at det just, naar det bliver udført i Livet, vil vinde Befolkningens Bifald. Flertallet i det Mindste antager, at det vil ikke være saa behageligt for alle de Handlende ude i Kjøbstæderne. Naar Valgdagen indtræffer, og Byen bliver fuld af Mennesker — Valgdagene ere som bekendt de Dage, da der kommer allerflest Mennesker til Byes — ville de Handlende, ja man kan næsten sige med Tantaluskvæler, se ud paa alle disse mulige Runder, som vandre omkring paa Gaderne, uden at de kunne slaa en Handel af med dem. Paa den anden Side har Flertallet heller ikke ment, at det vilde være til Pas for den store Befolkning, som kommer til Valg, og som mulig blandt Andet ogsaa vil benytte de mange mulige ledige Timer, som gives paa disse Dage, til at besøge deres Vrinder og Forretninger hos Kjøbmændene. Det vil ikke være behageligt for den almindelige Befolkning, at det bliver umuliggjort for den. Paa en saadan Valgdag kommer der ganske sikkert ikke saa faa, navnlig Småafolk, til Kjøbstæderne, som paa den Dag have fri Befordring paa den ene eller anden Maade, og som maafe ellers meget

sjældent have Leilighed til at komme til Kjøbstaden og derfor nok kunde have Lyft, og, som Flertallet mener, ogsaa burde have Leilighed til at slaa en Handel af, hvis Saadant gjordes fornødent for dem. Skjøndt jeg tror, Flertallet kan være tilbøieligt til at antage, at der burde gjøres Noget med Hensyn til Valgdagen paa en eller anden Maade — det Allerheldigste vilde ganske vist være, om man kunde faae Valgdagen henlagt til en Søndag, og man da gav Undtagelse fra Reglen om Butikernes Lukning — har Flertallet dog ikke ment, at man burde give Loven en saadan Form, saa det bliver umuligt for de Butikshandlende at handle, og for Vælgere at kjøbe deres Værer. En Butikslukning maa vist al Tid undtages paa en Valgdag, forudsat at man ellers, hvad jeg ikke tror, Flertallet kan have Noget imod, kunde ønske, at der var Mange, der kunde have fri den Dag. — Jeg gaar dernæst over til Vædringsforslag Nr. 8 — ja jeg tager baade Nr. 8 og 9, da disse to Vædringsforslag angaa samme Sag. Her har beklageligvis ogsaa Flertallet og Mindretallet skilt sig ad, og jeg skal ganske kort sige, hvori Forskellen bestaar. Mindretallets Vædringsforslag Nr. 9 gaar ud paa ganske at ophæve §§ 5 og 7 i Lov af 7de April 1876. Som ærede Medlemmer ville vide, gaar af disse to Paragrafer § 5 ud paa, at offentlige Forskytelse og den Slags Ting ere forbudte om Søndagen før Kl. 4 Eftermiddag, og § 7 gaar ud paa, at paa Folketirkens Helligdage maa der heller ikke finde offentlige Forsamlinger Sted. Nu foreslaar altsaa Mindretallet, at disse to Paragrafer skulle udgaa, og at der i Stedet for disse kun skal optages i Lovforslaget en Bestemmelse om, at der ikke maa foretages saadanne Forsamlinger og Forskytelse, som have en støiende Karakter, og som derved kunne forstyrre Folketirkens Gudstjeneste. Som Flertallet i Betænkningen har gjort opmærksom paa, har Flertallet, eller i det mindste adskillige blandt Flertallets Medlemmer, ikke været tilbøielige til paa dette Omraade at gaa noget videre, end det er gjort; men da Flertallet havde en meget stærk Formodning om, at hvis man gif videre, vilde det lægge Løven betydelige Hindringer i Vejen, har man ikke ment at burde gaa videre end til den Væ-